

Tarih: 04-03-2022

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِّن ذَكَرٍ وَأُنثَىٰ وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ
لِتَعَارَفُوا إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَاكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ
وقال رسول الله صلى الله عليه وسلم
رُؤَيْدًا يَا أَجْشَةَ لَا تَكْسِرِ الْقَوَارِيرَ

ALLAH'IN EMANETLERİ: KADINLAR

Değerli kardeşlerim!

Müslümanlar, Veda Haccı yapmak üzere yola çıkmışlardı. Kalabalığın arasında Peygamberimizin sevgili eşleri de vardı. Hanımları taşıyan develer adımlarını, Habeşistanlı Enceşe'nin güzel sesinin ritmine uyduruyorlardı. Habeşistanlı Enceşe, bu mukaddes yolculuğun verdiği coşkuyla şiirler okuyor, nağmeleri develeri coşturuyorken dinleyenleri de mest ediyordu. Ama bu kadar ritim ve heyecan, develeri hızlandırmış ve sarsıntıları hanımları rahatsız eder hâle gelmişti. Peygamberimiz endişelendi ve her zamanki nezaketi ile Enceşe'ye seslenerek: **“Enceşe, aman sakın ol! Kristallere dikkat et!”**¹ diye uyardı. Peygamberimizin, sevgili eşleri başta olmak üzere develer üzerinde yolculuk yapan hanımlar için **“el-kavârîr, yani cam veya kristal”** kinayesini kullanması, hanımların narin, hassas ve kırılğan yapılarına bir işaret olduğu kadar, onların kıymet ve değerlerine de bir ima idi. Böyle bir hassasiyet ne bugün ne de tarihin hiçbir döneminde görülmemiştir.

Muhterem Kardeşlerim!

Kadınlarını geri bırakan toplumlar, geride kalmaya mahkûmdur. İslâm, kız çocuklarının diri diri toprağa gömüldüğü o karanlık cahiliye toplumunda bir nur gibi ortaya çıkmıştır. Peygamber Efendimiz İslâm'ı tebliğ ve uygulama görevini tamamlarken Veda Hutbesi'nde yaptığı konuşmada, Kur'an ve sünnetle birlikte kadınları da **“emanet”** olarak tanımlaması, O'nun kadına ne derece değer verdiğini ve ümmetini bu konuda son defa uyardığını göstermektedir.

Değerli Müminler!

Yüce Rabbimiz Kur'an-ı Kerim'de gerek mükafat gerekse cezalandırmada cinsiyetçi bir yaklaşımda bulunmamış, aksine kadın ve erkeği eşit iki sorumlu birey olarak takdim etmiştir. Ancak ne hazindir ki, bugün dünyada kadın hala hak ettiği değeri görememektedir. Merhametsizlik, şiddet, taciz,

istismar ve kadın cinayetleri işlenmeye devam etmektedir. Bunların arkasında yatan temel faktör ise ne yazık ki, erkeklerin kadınları kendileri gibi eşit haklara sahip görmeme fikri yatmaktadır. Günümüzde kişinin, henüz hayattayken yaptığı mülkiyet paylaşımında kadınları mali haklardan mahrum bırakması veya adil davranmaması bunun en pratik sonucudur.

Oysa, Yüce Allah'ın, **“Sizden erkek olsun kadın olsun, hiçbir çalışanın amelini karşılıksız bırakmayacağım.”** buyruğundan, kadını ve erkeği eşit ödüllendireceğini görmek gerekmez mi? **“Hırsız erkek ile hırsız kadın...”**, **“Zina eden kadın ve zina eden erkek...”** diyerek hatadan bahsederken her iki cinsi de ayrı ayrı zikrettiğini, o hâlde ceza verirken de eşit davranacağını anlamak gerekmez mi? Aynı şekilde, **“Mümin erkeklere söyle gözlerini haramdan sakınsınlar, namuslarını korusunlar.”** âyeti ile devamındaki, **“Mümin kadınlara da söyle gözlerini haramdan sakınsınlar, namuslarını korusunlar.”** âyetinden, Yüce Allah'ın kadın ve erkekten kulluk beklentisinin aynı olduğunu düşünmek gerekmez mi?

Kardeşlerim!

“Kadınlar hakkında Allah'tan korkun. Çünkü siz, onları Allah'ın emaneti olarak aldınız ve Allah'ın adını anarak (nikâh kıyıp) kendinize helâl kıldınız” buyuran bir Peygamber'in ümmeti olarak, kimi zaman onun hassasiyetine sahip çıkamıyoruz. Hayatında tek bir defa bile kadına el kaldırmayan Resul-i Ekrem'in yolundan gitmemiz gerekirken, annelerimiz, kızlarımız ve kız kardeşlerimiz başta olmak üzere kadınlara karşı maddi ve manevi manada adaletli ve merhametli davranmamız gerektiğini unutuyoruz. O halde geliniz, **“Sizin en hayırlınız hanımlarına karşı en iyi davranandır”** şeklinde nasihat eden, kadın ve erkeği **“Bir bütünün birbirini tamamlayan iki yarısı”** olarak tanımlayan Hazreti Muhammed'in sesine kulak verelim! Hutbemi, başta okuduğum mübarek âyetin meâliyle bitirmek istiyorum. **“Ey insanlar! Şüphesiz Allah hakkıyla bilendir, hakkıyla haberdar olandır”**²

Hollanda Diyanet Vakfı

¹ Buhari, Edeb, 111.

² Hucurât, 49/13.